

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši pondeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-egerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje dom se računa 10 krajo, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in dijake velja znizana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristočetrtih pett-vrst 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledišča v „zvezki zdravništva, na katero naj se blagovolijo podižati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši

Jugoslovansko bojišče.

Belgradski „Istok“ piše v očigled baš sedaj proglaševane zvezi Srbije s Črno goro, slaveč zadnjo zmago vstašev, o Črnej gori in Srbiji ta-le znameniti članek: „Črnej gori se mora priznati, da je od početka pomagala vstanku. Ona je izjavila naravnost, da ne more zabraniti svojim ljudem, da ne bi udeležili se bojev vstaških. Turškej še na misel nij prišlo, protestirati proti držanju Črne gore, ki je z vsemi pomočki, i z ljudmi i z orožjem i strelivom in s hrano in pribeliščem pomagala vstanikom — in diplomacija, ki se svojo delavnostjo osrečuje samo Srbijo nij Črne gore niti karala ne zato. Črna gora je v vsacem trenotku stala kakor napeta puška. Mi nečemo verovati, da ima Črna gora dobiti en del Hercegovine. Srbija se rada ponaša z imenom srbskega Pijemonta; ona je večja, jačja in premožnejša od Črne gore. Zakaj se o Srbiji nič ne govori, kaj bo dobila, saj je tudi interesirana? Pogledajmo, kaj je Črna gora od početka vstanka delala in kaj Srbija nij delala, pa smo precej na čisto...“

„Istok“ končanje o Srbiji: „Po naših informacijah niti so se merodavni faktori v Srbiji končno odrekli akcije — nasproti, ona je pri stabilnosti sedanjega političnega stanja več nego verjetna — niti bi oni to, po dogodjajev Srbiji, bili v stanu učiniti. Srbija mora učiniti ono, od česar je njen rešenje odvisno, in njej se pridruži tudi Črna gora, da solidarno osvobode vse one brate, ki so razvili krvavo zastavo v Bosni, Hercegovini in Starej Srbiji.“

Iz Dubrovnika se piše dunajskemu „Tagbl.“, da je Filip Hristić prišel v Cetinje dogovor zarad spomladne vojne sklenit, na ukaz Rusije.

„Slovanom in njihovim prijateljem,“ piše dalmatinski pripomočni odbor v Zadru v „Narodnem listu,“ od 20. t. m., da se je ustanovil kot središnji odbor. Pravi se v oklicu: „Slovani v Bosni in Hercegovini tri meseca z naporom neslišanega junashva boj bjejo, na katerega jih je obupanje gnalo, da zadobè ona prava, brez katerih človek ne more biti. Mržnja izvirajoča in vzjarjena s petstoletnim samosiljem, kakoršnega nij na svetu, verska nestrnost, barbarstvo in glupost udarjajo tej vojni prav divji značaj. Kdo nabroji žalostne dogodjaje ove vojne, v katerej raste duh izkoreninjenja? Kdo, ako veruje v napredek ljudstva, more s hladnim srcem gledati neizrečene muke onih zatiranih ubogih, ki se boré z jako močnejšim sovražnikom,

a so ohrabreni z upanjem, da se bodo na njih tužno vpitje milostno odzvali vsi kristiani. Dosedaj njih upanje nij ostalo brez ploda. Mnogobrojni izkazi sočutja, ki se raznovrstno objavljajo, spremljajo njih prizadevanja; prostovoljcev je od vseh strani sveta priletelo, da so deležni pogube in slave v njihovih bitkah; in mnogi odbori so se osnovali, da priskočijo v pomoč jadom neseštetim in nepopisivim. — Ali borba se je razširila in ljuta zima se bliža, ter nalogi milosrčnikov postaje vedno težja, ako veledušnost jače ne vzleti na pomoč tlačenim jadnikom. Na tisoče družin ostrašenih beži od ognja in meča turškega, vsak dan raste število ranjenih, kateri nemajo združila in postrežbe, lakota, zima in vse bede začele so se strahovito čutiti. Treba torej, da se delavnost podvoji in da se priskoči v pomoč nesrečnikom.“

Odbor se obrača do vseh Slovanov, naj dokažejo z delom „zajedništvo, ki druži v jedno vsa plemena slovanska.“ Obrača se do vseh ljubiteljev slobode in napredka, ki so pokazali živo sočutje za kristijanske vstaše. Podpisani so pod tem oklicem odborniki: Biankini, urednik „Narodnega lista,“ dr. Klač, državni poslanec, pl. Lantana, Kazimir Ljubić, deželni poslanec, advokat dr. Medović, poslanec Vranković in pop Ciro Žeželj.

Nekoliko o zdravstvenem razmerji pri vstaših. — Iz Črne gore piše v „Wiener medic. Wochenschrift“ jeden tistih zdravnikov, ki so bili tja poslani, da ranjenim vstašem zdravniško pomoč delé, međ drugim sledče: „Mislim, da za zdaj ne bude treba več zdravnikov, ker je tudi nek dr. T. ponudil črnogorskemu knezu svoje zdravniške vednosti, ter deluje zdaj v Župi. Potem je bil pred nekoliko časa v Grahovem nek drug doktor, katerega so pa zdaj nekam drugam poslali. — Kar se razmer v Grahovem tiče, vam le povem, da so obupne. Ranjeni so žalostno preskrbljeni; in da se njih stanje vsaj nekoliko poboljša, morali smo dva mogoča sredstva upotrebiti, in še celo žugati smo morali, da gremo, če se naša zahtevanja ne izpolnejo. Zdaj imamo nad 40 ranjenih; in še zmirom drugi prihajajo, međ tem, ko zoper ozdravljeni odhajajo; menjava je neprehljiva. Z največjim trudem smo komaj bolnico za silo naredili vsaj za najbolj teško ranjene; menj nevarno ranjeni so po privatnih hišah spravljeni, kar nam naše delo še bolj teži. Večjih operacij smo še kaj malo imeli, ker se ljudje le teško odločijo in raji umrjó, nego da bi si dali na primer nogo odžagnati. Največ dela nam daje izdiranje krogelj, obvezite itd.; naša največja skrb pa so

rane same. — Zanimivo je, kako dobro se največja poškodovanja prenašajo, poškodovanja, ki sicer navadno sè smrtjo končajo.

Tako smo uže več ranjencev zoper ozdravljeni izpustili, ki so bili skozi prsa poprek prestreljeni. Ravno take čudeže smo opazovali pri poškodovanji po strelu v sklepih (najnevarnejša poškodovanja), posebno v rami in na nogi. In zgodilo se je uže večkrat, da so ljudje popolnem ozdravili, nedovolivši amputacijo, katero smo mi kot jedino rešitev pred gočovo smrtjo smatrali. Največji križ imamo s predsedki ranjencev zoper vsako racionalno-kirurško zdravljenje. — Vsak hoče biti sam najboljši zdravnik svoje rane, in ljudje zahtevajo včasi reči od nas, ki bi nas do obupnosti spraviti mogle. — Tako se vadimo v potrežljivosti, žrtvovalnosti in v zatajevanji samega sebe, tolažeči se, da se z najboljšim namenom za humanno reč ubijamo. — Kakor so zdravniške in administrativne razmere nestrpljive, ravno tako neprijetne so tudi naše osobne razmere. Stanovanja imamo tako, da nas niti pred dežjem ne varujejo, in primanjkuje nam še celo tacih rečij, katere vsak kultivirani človek k največjim potrebščinam prišteva. — Jed je draga in slaba. — Jaz plačujem samo za jed na dan 1 gld. 20 kr.

Iz Ruščuka se „W. Tagbl.“ javlja, da je Turčija v Bulgariji pri Plodini in v Slivnu upor, ki je bil vzplamtil krvavo potlačila. — Turki strašno divjajo međ Bulgari, in baš to hode na spomlad vzdignilo potrežljivi bulgarski narod.

Garibaldi in jugoslovanski vstanek.

Zares lepo se obnaša italijanski narod nasproti jugoslovanskemu vstanek. Posebno pa prvi mož njegov, stari boritelj za narodno svobodo in zedinjenje Italijanov, pošteni Garibaldi je uže pri več prilikah izrazil se za vstanek s tako odločnostjo, da je mnogo pripomogel, da so se italijanski prostovoljci napravili na bojišče vstašem pomagat, a doma so Italijani po raznih mestih ustanovili odbore, ki za Hercegovce darove nabirajo. Škoda le, da je Garibaldi uže star in brom, drugače nij dvombe, da bi sam vstal in šel na boj proti Turkom, kar bi sigurno imelo še večji pomen.

Sodelavec milanskega časnika „Il Secolo“, nekov Narratone, je imel te dni pogovor sè starim junakom in lepo je kar poroča o Garibaldijevem govorjenji: „Italijanski prostovoljci — reklo je stari pošteni general — naj si pred vsem prisvoje deželni jezik (v Hercegovini), kar je mladim možem

lehka stvar; naj česté žene kakor svoje matere in sestre in naj bodo prizanašljivi nekaterim narodnim navadam, in naj bojujejo hrabro na strani tega naroda, katerega napredek se je zakasnil. Turško barbarstvo je zadrževalo izobraževanje ubozega slovanskega naroda, kateri je tako nadarjen in krepek. Bodite preverjeni, da bode ta narod, kadar doseže svobodo, dobil tudi znanost in omiko evropsko."

Kako lepo se odlikujejo te plemenite besede italijanskega rodoljuba, ki je res liberalen in hoče narodno svobodo za vse narode, ne le za svoj, — od besedij glasnikov onega naroda, ki imá same psovke na Jugoslovane pripravljene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. novembra.

V državnem zboru je predložil moravski narodni poslanec peticijo brnskih delavcev, ki zahtevajo: naj se tiskovni zakon v smislu svobode popravi, naj se zakon o združevanji v tem smislu prenaredi in naj se uvede občna pravica glasovanja namestu sedanjega volilnega reda.

V Reichenbergu je bil 21. t. m. prvi obrtniški shod. 1500 obrtnikov in industrijalcev se je udeležilo. Enoglasno so se izrekli proti vladi, češ, da avstrijske industrije nič ne podpira.

Ogerski zbor je z 265 glasovi proti 60 sprejel proračun.

Vnaruje države.

Slovenski listi se čudijo angleškej politiki, ki naenkrat svetuje Avstriji, naj zasede ali okupira jugoslovansko bojišče. Prekasno je sedaj, pravijo. Avstrija naj zdaj samo pusti, da se narodi sami osvobodi. Intervencije so Avstrijo dozdaj dragostale. Leta 1854. je okupacija Moldave požrla skoro vse narodno posojilo, 250 milijonov, okupacija Holsteina 1864, pak nam je rodila Sadovo in nas stala Venecijo. Hrvatski listi pa bi bili za okupacijo. Sicer pa "Pol. Corr." dementira vse vesti o enaki ulogi Avstrije.

Ruski časniki dokazujojo, da se bode mir ohranil in da ne bode vojne.

Italijanske vojni proračun je tudi debel. Znača 209 milijonov. Napravljaj se bode vojni material, zidali se bodo magazini in tvrdnjave.

Španjski nemirnež don Karlos je zbolel in leži v Durangu. Padel je baje s konja.

V nemškem državnem zboru je Richter rekel, da mora od francoskih milijard še 90 milijonov nekje na razpolaganje biti, in da so nemški ministri deficit nalašč naredili. Zakaj pač.

Iz severne Amerike se javlja, da so razmere s ē Španijo tako rešene, da se nij batiti kakove vojne.

Dopisi.

Iz Maribora 21. nov. [Izv. dop.] Kratko vam je uže javljeno, kako je nemški agitator Fric Brandstetter naglo iz vrhunca svoje sijajnosti padel. Zgodilo se je njemu, kakor mora zadeti vsacega, kateri v pretiranem življenji in lehkem miselnem gospodarstvu zapravlja svoje premoženje. Naš malo Fric, mož, koji ima posebni talent, da slepari kratkovidni svet v političnem, kakor v gospodarskem oziru, je dejansko pokazal, kaj po njem toliko hvaljena politika vse zamore, in nij le samo sebe v sramoto pahnil, nego tudi vse, ki so

nemu na slovenskem Štajerju kot političnemu stebru na pomoč bili, ali njemu iz kratkovidnosti zaupali, v veliko izgubo spravil. Na Dunaji, kakor tudi v Graden, v Celji in v Mariboru je imel on svoje so-miselnike in zaštitnike, kateri se bodo zdaj podvizi svojega Friceta ostentativno zatajiti. Včeraj so hiteli odvētuiki iz Maribora in drugih krajev v Celje k tamšnjem c. kr. okrožnej sodniji, da v rudarskih knjigah zavarujejo svoje klijente, in v jednem dnevu je prišla svotica 600.000 gld. Fricetovega dolga na površe! Govori se celo, da vsi dolgovi znašajo na blizu 800.000 gld., in na tolike dolbove nema Brandstetter druga uložiti, kakor svoj rudnik pri Sevnici, ker imenje v Radvanji je bila lastnina njegove prve soproge in je last zdaj njenim otrokom. Vrednost rudnika znaša mogoče 30.000 gld., in vendar je bilo velikemu Fricetu posojenih nanj celih 50.000 gld., in mu kasneje še na račun oddaje rude za tvornico Celjsko predplačano 20.000 gld. Znani vrhovni nadzornik avstrijskega rudarstva je ta rudnik sam pregledal, in ga baje tako visoko precenil, da je Brandstetter mogoče bilo tudi nekoliko dunajskih židov in drugih osobnih prijateljev denarno prekaniti. Njegov somišlenik poslanec Seidl mu je nad 100.000 gld. v menjicah podpisal in izgubi zdaj vse svoje premoženje. Tako se tudi njemu plačuje vse sramotenje slovenskega naroda na slovenskem Štajerskem in nesramna špekulacija na politične blaznosti sedanje dobe.

Brandstetterjeva denarna bolest se je uže davno začela. On je imel sicer prvo ženo bogato, ali vendar na svojo osobo uže dolgov dosta, ko se je prvokrat za ljudskega poslance vrnil. Gotovo je misil po tem potu najlagje svoje dolbove poplačati, kar se mu pa nij posrečilo, ker njegova častila-komnost in zapravljinost ga je že dalje v večje dolbove spravila. Da se otme propasti, začel je terati neznano mu rudarstvo, poskušal je tudi svojo srečo na borzi, ali sreča mu nij prijateljica, zabredil se je vedno globljeje, padel je tedaj odrtnikom v roke, in dolgovi so mu naraščali kakor snežena lavina, in danes vidimo katastrofo pred njim kakošne so le veliki sleparji vredni. Vitez nemškutarije bi se v svojej obupnosti rad bil ustrelil, pa misil si je vendar v zadnjem trenotku, da ga vzvišena naloga veže, nas Slovence v državnej lesenjači zastopati in prizanesel je svojemu življenju. Sodniška preiskava tu in v Celji bode gotovo zanimive razmere razjasnila — in zoper se bode nam Slovencem zrak nekoličko sčistil.

Iz Gradca 20. novembra [Izv. dop.] (Prusijanstvo nemških študentov.) Na tukajnjem vseučilišču sta se letos dva komersa obhajala, mejnarojni in nemški. Prvi, mejnarojni se je obhajal 12. nov. Zbralo se je okolo sedem sto dijakov raznih narodnostij — Slovencev, Hrvatov, Srbov, Nemcev, Lahov in Ogrov. Tudi profesorji in drugi gostje so se v velikem broju udeleževali. Redni del tega slovesnega večera se je veselo in jako redno izvrševal. Slovesni govor, ki je ta večer otvoril, je vsem nazočnim v veliko zadovoljnost tehtno poudarjal mejnarojdne namene in posameznih narodov splošne zahteve. Na ta govor je zdajni g. rektor prav taktno in sploh vsem

narodnostim zadostljivo odgovoril. Pevale so se diaške pesni, v latinskom in nemškem jeziku, katere pa niso, kakor lehko verjetno takega domačega veselja in pravega navdušenja v slovanskih srčih zbundle, kakor naši domači slovanski glasovi. Na to se je napijalo Njih. Veličanstvu našemu cesarju na čast, in se mu koj brzjavno to naznanilo, za kar je Njih. Veličanstvo po c. kr. tukajšnjem namestništvu gorko hvalo izreklo. — Po dokončanem rednem delu je splošna veselica sledila. Stoprv zdaj so se vzbudili Slovenci, in naši bratje Srbi in Hrvatje. Donele so krepke slovensko in slovanske pesni, odmevali jim pa zopet dobrourbrani glasovi Lahov in Nemcev. Bilo je vse složno in veselo. Gorko prijateljstvo je raznih narodov sinove v svoje naročje združilo in vsem se je velika zadovoljnost brala na licu, ko smo zapustili dvorano, v katerej se je letos prvikrat prvi na tem vseučilišči ustvarjeni mejnarojni komers obhajal.

Ali kakor povsod, tako je tudi tukaj Nemec, nemški dijak sam svoj in hoče vedno nekaj posebnega imeti. Kakor znano, je tudi letos prenapeta nemška stranka hotela sama na svojo roko vseučiliščni komers obhajati in druge narodnosti le kot goste nanj povabiti. Ker se jej pa nij posrečilo idejo "letos mejnarojni komers napraviti" celo uničiti in se ona svoje časti na ljubo nij hotela tega komersa udeležiti, je napravila samo svoj "nemški" komers in ga 15. nov. obhajala.

Na tem komersu se je prenapetim Nemcem res najlepša priložnost ponudila svoje misli in ideje v prusko državo segajoče brezobzirno izraziti. Bilo se je, kakor je navada, vsem drugim narodnostim v oči. Vsak govor je imel svoje posebno geslo. Tega jedro je bilo "deutsche Wissenschaft, deutscher Character", kakor da bi znanost res bila nemška lastnina. Dragi je povdral namene, namere in delavne kroge "deutscher Burschen, deutscher Burschenschaften", "Deutscher Burschōe" ima po govorniku neizrekljivo veliko naloge v Avstriji izvrševati. Ta govor je bil tako prusk, da je celo nemško društvo "Vandalija", koja za mejnarojdni svrhmi in nameni teži, takoj po govoru dvorano zapustilo.

Drugi govornik je zoper velikodušno trdil, da nij človeka, ki bi mogel Nemca nazaj rinoti in mu o njegovem delovanju zapreke staviti, kajti Nemec uže ima jako dobro in trdno podlago. Ta podlaga so profesorji nemški. Dijaki nemški stope na plečih teh profesorjev, in če se bodo tako naprej jeden za drugim na pleče svojih prednikov vši postavliali — povejte, kdo bo v moči Nemca izpodriniti in se mu v zaviro staviti.

Tako je nastala velika živahnost in rado. Ali v tem veselji so nemški dijaki predaleč šli in preokritosčno svoj notranji prusko-nemški značaj pokazali. Peli so namreč dijaki pri nekih mizah nemško pesen "Deutschland über alles"; ker je pa kakor znano, te pesni napev sličen na pevu naše avstrijske himne, so dijaki od teh miz oddaljeni misili, ta napev poslušajoči, da oni avstrijsko himno pojо in zarad tega začeli sikitati in zvižgati. Ako je resnica, da človek vinjen in veselja poln, najlaže in najbolj svoje notranje čute in misli izrazuje, tako so tudi pri tej priliki

nemški dijaki celo svojo pruskonemško idejo in mišljenje brez vsega tajenja brez obzirno in javno svetu razodeli. Avstrija, Avstrija!...

(Danajskemu „Vaterlandu“ se iz Grada brzojavlja 20. nov.: „Zavoljo škandalnih dogodkov — cesarska pesen je bila izsikana — na zadnjem nemško-nacionalnem študentovskem shodu imati policija in namestnija polno dela. Ur.)

Iz Zagreba 21. nov. [Izv. dop.] Naša politika praznuje denes svoje tihe večere. Sabora nij več županijskih skupščin tudi ne, političnih društev pa nje celo ne. Literarne novosti so pa tudi redke postale kakor božične muhe. Suhoparnost našega denašnjega političnega življenja zrcali se naj bolje v naših časopisih. Uvodni, članki in celo dnevne novosti so brezsočne kakor lesnike. Na mesto politične saison stopila je saisona društvenih zabav. V gledališči se čredijo opere in igrokazi pri sploh polnej hiši. Pri operah sodelujeta dva Slovence Grbec in Noll. Grbec je uže več let pri našej operi, Noll je pa uprav noviteta. Nolljev glas se sploh hvali. Njegov obseg je obširen, polnosti in jakosti se ne more nič prigovarjati, zlasti se mu pa priznava simpatičnost, razdevajoča se v zvonu njegovega glasa, kar je redek dar pevcev. Naše občinstvo je Nollja večkrat lepo odlikovalo, tako da more Noll skoz zadovoljen biti z do sedanjim vspehom. Eno je pa vendar, kar se mu prigovarja, in to je, da v svojem kretanji še nij dosta spremen. — Druga naša zabavna društva, Kolo, telovadci, kazinaši, vatrogasi, in kar jih je še več, pripravljajo se vsa za zabave zimskih večerov. Monumentalna zgrada, ki jo je deželni glasbeni zavod za glasbeno šolo, in za javne koncerte in plesove zidati dalo, je ravnokar dogotovljena.

Naše vseučilišče še zmirom nij potežkoče prvega urejenja premagalo, pa jih tudi še tako hitro ne bo. Slušateljev ne manjka, pač pa profesorjev. Duh, ki vlada meji našimi vseučiliščniki je večinom starčevičjansk. To je denes pri našej vseučiliščnej mladeži v modi. Izven njenih krovov se pač nobeden več za političnega „norca“ Starčeviča ne briga. V našem javnem življenju nema Starčevič nobenega vpliva in nobene važnosti, niti politične, niti socijalne niti znanstvene. On denes premleva tiste politično-socijalistične teorije, katere je zapadno-evropski razumni svet uže zdavnaj premagal in zavrgel, ali on si misli, za Hrvate so to vendar še nove stvari ter z njimi proroko igra.

Z novim letom dobimo, kakor je „Slov. Nar.“ uže povedal, nov političen dnevnik, organ saborske opozicije. Kaveijo bode brž ko ne conte Buratti oskrbel. Kako se bode novi list imenoval, in kako njegov urednik, to še nij znano. Govori se pa, da ga bo dr. Folnegović uredoval. „Obzor“ bode dobil tedaj tekmeča.

Odkar se je vreme malo pozimilo, prihaja malo vestij iz bližnjega bosenskega bojišča. Turška vlada, zlasti pa turški mohamedanski graščaki so uže večkrat prišli pribeglo rajo nagovarjati, naj se vrne zopet nazaj v Bosno, da bi dokler je čas, poljske pridelke pospravila, da pod milim nebom ne segnijijo. Ali raja ne zaupa turškim obtarjem, in zato je turške ponude odbila.

Samo iz Slavonije se je kakih 1000 pribeglih nazaj v Bosno vrnilo. Verjetnost v skorajšnjo akcijo zaveze treh cesarjev, zlasti Avstro-Ogerske, kot mandatarja te zaveze — verjetnost v to akcije se pri nas splošno smatra da je.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Predstava Mosenthalove drame „Na Osojah“ je bila v vsakem obziru sijajna. Ne le one moči, katere smo uže pred leti videli v tej igri razumno in krepko izpeljevati svoje naloge, tudi novi sodelavci so se bili z nekakim nenavadnim ognjem prijeli svojega posla, in tako je bil zagotovljen splošen prospeh. Glavna zasluga gre v prvej vrsti g. Kocelju in gospodičini Podkrajšekovej. Prvega krepka roka nij bila videti samo v celotnem soigranji vseh deležnikov, za kar mu gre kot vodji občno priznanje; on je razven tega sè svojim Matijem tudi popolnem opravičil našo zadajo trditev, da je to eno njegovih najboljših del. Edino v zadnjem dejanji je bil Matija malo nenaraven, kar pa ne gre samo na krvido poetovo. Monika (gospodičina Podkrajšekova) je bila tako celotno dovršena, da smo imeli še malokedaj priliko, kaj enacega videti. Ne tako, a vendar hvalevredno je bilo igranje gospodičine Ledarjeve. Eno jej moramo priporočiti, in to je: čut — čut — in zopet čut. Sicer pa jej priznavamo veliko pridnost. Gosp. Schmidt je bilbolehen in se je dal opravičiti. Nalogo svojo pak je igral z vajeno sigurnostjo, a vendar ne tsko gorko, kakor je bilo pričakovati. Veselo smo bili iznenadeni s prvim nastopom gospodičine Vrtnikove (Micika); veselo pravimo, ker smo videli in sodili, da ima ta gospodičina pogum, veselje in razum za igranje, in v zvezi s to trojico se še nihče nij zastonj upiral na odras. Občinstvo je tudi burno pohvalilo ta prvi debut. Omeniti moramo pri tej priliki, da ima gospa Odijava tudi delež pri pohvali, in sklepati smemo, da bode dramatična šola v rokah omenjene gospe sigurno jako vspešna.

— (Prof. Erjavcu) je zbrana večja družba mladih narodnjakov v Ljubljani telegrafično čestitala na njegovem imenovanju za profesorja na zagrebškem vseučilišči.

— (Germanizacija.) Počasi, pa vendar korak za korakom skuša napredovati ponemčevanje naših srednjih šol, posebno pa našega učiteljišča v Ljubljani. Pred par leti se je več predmetov na tem zavodu v slovenskem jeziku predaval, toda prof. Gariboldi in prof. Linhart nijsta prej dala miru, da se je za vse predmete vpeljala nemščina kot učni jezik, izvzemši slovenščino in kmetijstvo. Pred kratkim smo poročali, da hočejo tudi za slovenščino menda nemški učni jezik vpeljati, ker „prof.“ Predika letos slovenske naloge po nemški klasificira. V kmetijstvu je pa kandidate noter do letos podučeval vadnični učitelj g. Tomšič, se ve da v slovenskem jeziku. To pa nij bilo po volji tistim nekaterim gospodom, ki menda hočejo naše učitelje samo za Kočevje vzgojiti, ali pa ves slovenski narod pokočevarti — zato so vzeli letos g. Tomšiču kmetijstvo ter je izročili, — veste komu? — Kočevju Linhartu! Se ve da, samo za to, da bode kmetijstvo — ko-

čevril! Kdo bi bil tudi sposobnejši za ta predmet kakor on! Saj hudobni ljudje priovedujejo, da pred par leti na Metzovem vrtu baje še ječmena nij od pšenice ločil. Od letos se tedaj niti en predmet na učiteljišču ne uči popolnem v slovenskem jeziku!! — Našim državnim poslancem bi pa priporočali, da bi v državnem zboru enkrat ministra Stremajerja poprašali, kako se ravna z našim jezikom na ljubljanskem učiteljišči, kako se definitivno na njem imenujejo ljudje brez izpitov in še o drugih „fletnih“ stvareh. Ne bi škodilo!

— (Iz Litije) se dunajskemu „Vaterlandu“ od nedelje piše o Vestenekovem uradovanju, ali: „wie ein modernes Protectionskind amirt“. „Mačka ne pusti mišjega lova, a g. Vestenek ne nagajanja Slovencem. Mi imamo pač §. 19, ki Slovencem enake pravice kakor drugim narodom priznava, ali kaj se Vestenek zmeni zato“ pravi dopisnik in našteva nepostavnosti katere počenja ta okrajni glavar glede šolskih nadzorov in cerkevne uradovanja. Na koncu pristavlja dopisnik „Vaterlandov“: „To je pá jasen dokaz, da ta mladi poskočil ne zna prav uradovati, kar pa se ve da ne bude zbranilo, da postane kmlju c. kr. vladni svetovalec v Ljubljani, ker je namestnik Conrad njegov tast in minister Lasser njegov sorodnik.

— (Hrvatska knjiga.) Slovencem, vlasti mladini, ki se hoče dobro naučiti tako potrebnega hrvatsko-srbskega jezika, priporočamo uprav izšlo knjigo „Hrvatska statistika“, spisal Janko Tomić. U Zagrebu, tiskom Dragutina Albrechta. Knjiga je 501 strani debela in izvrstna. Velja 2 gld. Mora se dobiti tudi pri uredništvu „Slovenskega Naroda“, kateremu je založnik poslal 10 eksemplarjev na razpečanje.

Javna zahvala.

Slavni odbor „Národne šole“ se je uže zopet spomnil naših ubogih šolskih otrok ter jim poslal raznega šolskega blaga v vrednosti šestih forintov. Za ta blagi dar se podpisani v imenu obdarovanih najiskrenejše zahvaljuje, ter omenjeni zavod vsem kraji. Šol. sv. etom v podporo priporoča.

Krajni šolski svet v Planini,
22. novembra 1875.

Jul. Mayer, predsednik.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živilih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljene, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vođenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumjenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, stožnost, diabet, trganje, shrušanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojničino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, prvega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinja Castle-Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih sob, se razpošljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.
Revalescière Du Barry v mnogih slučajih na gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadjivem a bolehnem draženji v zcalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih

In mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenji v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu pripomore.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkusna tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam glede Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spriceno št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v Berliner Klinische Wochenschrift od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabisca“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno ved in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipochondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznejnji prsti bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na 2 kah in nogah i t. d.

Revalescière je 4krat tečneja, nego meso, ter se pri odraščenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, glede hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalescière-Biscuiten v pušicah & 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolaté v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaju, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradeči bratje Oberanzmeyr, v Imbraku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Loučni Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meramu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černoviceh pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradeču pri bratih Oberanzmeyr, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih makanicah ali povzetih. (268)

Dunajska borza 23. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gld.	65	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	75	"
1860 drž. posojilo	110	"	80	"
Akcije narodne banke	925	"	—	

Umrlji v Ljubljani

od 17. do 22. nov.:

Franjo Strikar, 39 l., v bolnišnici vsled Pyaemie. — Marija Mošek, 62 l., za pljučnem vnetjem. — Marija pl. Bek, 51 l., za pljučnico. — Terezija Flander, 34 l., za pljučnico. — Ana Potokar, 45 l., za jetiko. — Ana Engler, 70 l., vsled hitrega vnetja pri sreču. — Marija Majdič, 70 l., v bolnišnici vsled prsne vodenice. — Elizabeta Bajar, 73 l., vsled oslabljenja. — Ivana Jarec, 3 tedne, dete posestnika vsled konvulsije. — Cene Turšič, 8 mes., dete stražnika za davico.

Tuji.

21. novembra:

Evropa: Boričevič iz Karlovega. — Arko iz Zagreba. — Knavor iz Trsta. — Kostjak iz Dolonjskega. — Leitor iz Brežic. — Jagodič iz Zagreba. — Drobnič iz Sodražice. — Hirschman iz Siska. — Globočnik iz Želežnikov. — Rothštekl iz Dunaja. — Praznik iz Vel. Lašč. — Perko iz Ptuja. — Edelman iz Tržiča. — Apfelhalter iz Reke.

Pri Slovu: Scherz iz Karlovega. — Rožić iz Reke. — Brodovin iz Zagreba. — Rosenberg iz Grada. — Lapajne iz Dunaja. — Neuman iz Zagreba. — Kovač iz Gorenjskega. — Topar iz Trsta. — Vidic iz Novega mesta. — Polak iz Tržiča. — Beranga iz Lunjaja. — Piler iz Grada. — Dejak iz Novega mesta. — Mayer iz Grada. — Rožić iz Hrastnika. — Dev iz Tržiča. — Breznikar iz Konjic. — gr. Pače iz Ponoviča. — Klun iz Trsta. — Mali iz Tržiča.

Izdajatelj in uradnik Josip Jurčič.

Kreditne akcije	199	—	—
London	113	40	—
Napol.	9	09 1/2	—
C. k. cekini	5	36	—
Srebro	104	50	—

Loterijne srečke.

V Trstu 20. nov.: 82. 79. 83. 64. 63.

Podučiteljska služba

na narodnej šoli v **Vojniku** sè služnino 480 gold., oziroma 400 gold. in prostim stanovanjem se razpisuje.

Prositelji imajo prošnje do **15. decembra t. l.** vposlati krajnemu šolskemu svetovalstvu v **Vojniku** (Hohenegg).

Okrajni šolski svet Celjski,
12. novembra 1875.
(398—2) Predsednik: **Haas** l. r.

41.700

denarnih dobitkov

v znesku
7 milijonov 663.860 mark

obseza uže 269krat na novo začeta in oddržave garantirana Hamburska denarna loteria. Glavni dobitek iznosi **375.000 mark**, na dalje dobitki: **250.000, 125.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 36.000, 30.000** itd. reichsmark. Vsi dobitki se v teku nekaj mesecov v 7 oddelki zreba in takoj izplačujejo. Za poslane novice ali pa proti poštnem povzetku razpošiljam:

Cele original srečke po av. velj. gld. **3.30**
Pol " " " " " **1.65**

Četr " " " " " **—.83**

Oficijalne liste izzrebanih številk in dobitki takoj po izzrebanji.

Do **30. novembra** t. l.

prevzemamo naročila, ker potem še pred začetkom žrebanja prvega oddelka naročene srečke lehko dospejo v roke naročnikov.

Jsenthal & Co.,
Hamburg,

od države namestjena glavna kolektura braun-sveigiske loterije. Hamburgska loterija.
(408—2)

Pravo, nedieseče in okusno

olje iz sala dorševih jeter,
frisno napelnjen.

Skušeni pomoček proti prsnim in pljučnim bolečinam. (395—4)

Z nakazom o rabi v steklenicah po 70 krajev. Pravo dobiva se le pri **Viktorju Trnkóczy-u**, glavni trg 4, „Einhorn“ lekarna v Ljubljani.

Lekarna Piccoli.

Aparati za samo-brizganje, pasovi za počene, uretralne in maternične brizgje.

Anaterinova ustna voda in zobni prašek.

Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zobobolj in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob, zoper difteritis ali vnetico grla in skrbut, prijetnega duha in okusa, krepí dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čistenje zoba. Kedr ga enkrat poskus, dal mu bode gotovo prednost, vzlie vsim enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 skatija 40 kr.

Esprit de Cologne triple surfins de Paris, 1 flacon 20 kr.

Esprit dto. dto. de Reseda flacon 80 kr.

Esprit dto. dto. de Ylang-Ylang flacon 80 kr.

Eliksir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Franz-ove esence za življjenje. Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznj. Velika poraba je najboljše spricaval. Vsaka gospodinja bode tako zdravilo pri hiši imela. Cena steklenice z navodom, kako se rabi 10 kr.

Glycerin-Crème. je posebno izbornno sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepotičjem in lepotičnim sredstvom, katera so često škodljiva. 1 steklenica 1 gold. (132—143)

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti **poštnemu povzetju**.

Za saisono!

27
kr.

Zametasti in svilnati traki, široke preproge (tepih), $\frac{4}{4}$ in $\frac{5}{4}$ šir. laneno, prejno in usnjato platno, $\frac{9}{8}$, $\frac{5}{4}$ in $\frac{6}{4}$ šifon, lanene-damast-brisavke, servijete, atlascigradi, sedne, mrežne in mušelinaste pregrinjalna, oksford za srajce in drugo manufakturno blago.

Laneno in moderno blago, garantira za dobro in stanovitno blago, vse doma izdelano.

Fabrikna zaloga in glavna zaloga blaga prve združene gorske tkalske konsorcijske fabrikantov, **Dunaj, Mariahilferstrasse 72,**

Pošiljatve vrše se brzo proti poštnemu povzetju.
Izgledi zastonj in frankiranji. (301—19)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.